

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

АЛІЄВ Роман Вагіфович

УДК 35.072.2

**АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ІНСПЕКЦІЇ ЩОДО
ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ**

12.00.07 – адміністративне право і процес;
фінансове право; інформаційне право

АВТОРЕФЕРАТ
дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата юридичних наук

Дисертацією є рукопис

Робота виконана в Класичному приватному університеті, м. Запоріжжя

- Науковий керівник -** доктор юридичних наук, професор
Петков Сергій Валерійович,
Класичний приватний університет,
проректор з науково-педагогічної роботи та
міжнародних зв'язків
- Офіційні опоненти:** доктор юридичних наук, доцент
Синявська Олена Юхимівна,
Харківський національний університет внутрішніх
справ, професор кафедри адміністративної діяльності
органів внутрішніх справ
- кандидат юридичних наук
Гулак Олена Василівна,
Академія управління Міністерства внутрішніх
справ України, викладач кафедри адміністративного
права та організації адміністративної діяльності
органів внутрішніх справ

Захист відбудеться «11» березня 2009 р. о 10 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради К 26.004.16 у Національному університеті біоресурсів і природокористування України за адресою: 03041, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 15, корп. 3, кім. 65

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Національного університету біоресурсів і природокористування України за адресою: 03041, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 15, корп. 4, кім. 28

Автореферат розісланий «06» лютого 2009 р.

**Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради**

О.В. Артеменко

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Формування громадянського суспільства, розбудова України як правової, демократичної, соціальної держави пов'язані з проведенням масштабної адміністративної реформи, всебічним зміцненням законності, захистом конституційних прав і свобод та законних інтересів людини і громадянина. Забезпечення громадської безпеки та правопорядку – один із важливих факторів розвитку демократичних засад життєдіяльності українського суспільства, утвердження принципу соціальної справедливості, гарантій прав і свобод громадян.

Серед гарантій забезпечення громадської безпеки важливе місце посідають адміністративно-правові засоби, до яких належать заходи адміністративного примусу, заходи організаційного характеру, індивідуально-профілактична робота, у тому числі щодо адміністративної відповідальності за скоєння правопорушень у сфері громадської безпеки особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

Вивченню цих засобів, узагальненню практики їх застосування в адміністративно-правовій літературі до цього часу приділено недостатньо уваги, а тому доцільним є проведення комплексного наукового дослідження з проблематики адміністративно-правового забезпечення громадської безпеки та протидії особам, які скоїли адміністративні правопорушення під час перебування на обліку в кримінально-виконавчій інспекції Державного департаменту України з питань виконання покарань, (далі – КВІ ДДУПВП).

Існуючі недоліки в діяльності кримінально-виконавчої системи та проблеми, які накопичувались десятиліттями, а також радикалізм здійснюваних перетворень об'єктивно показали, що швидко провести реформу кримінально-виконавчої системи неможливо. Для цього потрібен час, значні ресурси, фундаментальні наукові дослідження, а також масштабні правові та організаційні зусилля.

До цього часу актуальними залишаються питання ефективної організації адміністративної діяльності КВІ, пошуку шляхів подальшого вдосконалення правової бази щодо виконання адміністративних стягнень у виді громадських та виправних робіт.

Слід зазначити, що заходи, які здійснює держава та її органи щодо протидії адміністративним правопорушенням у сфері громадської безпеки і правопорядку стосовно осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням, є недостатньо ефективними. Значна кількість адміністративних правопорушень, які скоюють особи цієї категорії, призводить до створення загрози конституційним правам і свободам громадян, життєво важливим інтересам держави, тому забезпечення громадської безпеки вимагає здійснення різнобічних організаційних, індивідуально-виховних, профілактичних та інших заходів, серед яких важливе місце посідають адміністративно-правові засоби впливу на поведінку осіб, які перебувають на обліку в КВІ ДДУПВП.

У зв'язку з цим виникає потреба в розробці теоретичних питань діяльності КВІ щодо використання адміністративних методів впливу на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. Отже, глибоке дослідження адміністративно-правових засад та особливостей організації діяльності КВІ, а також розробка пропозицій щодо вдосконалення її правової діяльності набувають особливого змісту й актуальності.

Науково-теоретичним підґрунтям дисертації стали наукові розробки фахівців у галузі теорії держави та права, державного будівництва, адміністративного права і процесу, кримінально-виконавчого права.

Нормативною базою дослідження стали положення Конституції України, законів України, Указів Президента України, нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, відомчих нормативно-правових актів, нормативно-правових актів Великобританії.

Теоретичною основою дослідження стали роботи українських учених-адміністративістів щодо вивчення різних аспектів охорони громадського порядку та забезпечення громадської

безпеки, зокрема: В.Б. Авер'янова, М.І. Ануфрієва, Л.В. Баграй-Шахматов, В.К. Гіжевського, Г.Ю. Гулевської, В.Л. Грохольського, В.М. Гаращука, Т.О. Гуржій, О.В. Гулак, Є.В. Додіна, В.К. Колпакова, Р. А. Калюжного, Т.О. Коломоєць, М.В. Коваліва, Л.В. Ковалюк, О.В. Кузьменко, Ю.Ф. Кравченка, О.І. Остапенка, С.В. Петкова, І.М. Пахомова, В.М. Прусс, Ю.І. Римаренка, В.Д. Сущенко, О.Ю. Синявської, Д.В. Ягунова.

Окремі аспекти, які так чи інакше стосуються здійснення виховного впливу на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, а також взаємодії суб'єктів охорони громадського порядку та організації охорони громадського порядку для забезпечення громадської безпеки, були предметом дослідження таких учених:

О.М. Бандурка, І.Г. Богатирьов, Ю.П. Битяк, В.П. Петков, М.М. Тищенко.

З погляду методології оцінювання діяльності кримінально-виконавчої інспекції робота базується на працях вітчизняних та зарубіжних учених у галузі теорії держави та права, адміністративного права і процесу. Однак комплексного дослідження адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, в умовах реформування кримінально-виконавчої системи України ще не проводилося. Саме ці обставини визначають актуальність і вибір теми дослідження, її науково-практичну значущість.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційна робота виконана відповідно до Комплексної програми профілактики правопорушень на 2007 – 2009 рр., затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 20.12.06 р. № 1767 (п. 1), планів наукових досліджень МВС України (п. 38 Пріоритетних напрямів наукових та дисертаційних досліджень, які потребують першочергової розробки і впровадження у практичну діяльність органів внутрішніх справ на період 2004 – 2009 рр., затверджених наказом МВС України від 05.07.04 р. № 755); у межах теми науково-дослідної діяльності кафедри конституційного та адміністративного права Інституту права імені Володимира Сташиса Класичного приватного університету «Актуальні проблеми організації і функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування» (номер державної реєстрації 01050002565) на 2005 – 2008 рр.; у межах теми науково-дослідної діяльності кафедри конституційного та адміністративного права Інституту права імені Володимира Сташиса Класичного приватного університету «Актуальні проблеми адміністративно-правового регулювання діяльності публічної влади в Україні» (номер державної реєстрації 01080008955) на 2009 – 2014 рр.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є з'ясування та узагальнення теоретичних і практичних аспектів адміністративної діяльності КВІ ДДУПВП щодо реалізації засобів впливу на поведінку осіб, які скоїли адміністративні правопорушення в період звільнення від відбування покарання з випробуванням, вироблення пропозицій і рекомендацій щодо вдосконалення організації дій з метою запобігання правопорушень, а також визначення ролі КВІ у проведенні індивідуально-профілактичної роботи з цією категорією осіб.

Для досягнення визначеної мети дисертантом були поставлені такі основні завдання:

- дослідити історичні передумови виникнення кримінально-виконавчої інспекції у правовій науці, визначити її місце, роль та значення в системі органів та установ виконання покарань;
- розкрити поняття, завдання й особливості організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, на сучасному етапі;
- дослідити нормативно-правові основи діяльності кримінально-виконавчої інспекції як головного суб'єкта здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням;
- проаналізувати сутність та підстави відповідальності за порушення порядку відбування адміністративного стягнення у виді виправних робіт, а також відповідальності за скоєння адміністративних правопорушень особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням;

- з'ясувати організаційно-правові засади взаємодії між правоохоронними органами та громадськими організаціями як основного засобу впливу на поведінку осіб, які перебувають на обліку в КВІ;

- проаналізувати чинне національне та міжнародне законодавство щодо особливостей провадження у справах стосовно осіб, які скоїли адміністративні правопорушення під час звільнення від відбування покарання з випробуванням;

- розкрити зміст кадрової політики щодо вдосконалення професійної підготовки керівників та працівників кримінально-виконавчої інспекції;

- внести пропозиції та виробити рекомендації, спрямовані на вдосконалення адміністративної діяльності і практики застосування КВІ ДДУПВП адміністративно-правових важелів впливу на поведінку осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають під час здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, які скоїли адміністративні правопорушення в період звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Предмет дослідження – є адміністративна діяльність кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження є сукупність методів і прийомів наукового пізнання. Їх застосування зумовлюється системним підходом, що дає можливість досліджувати проблеми в єдності їх соціального змісту і юридичної форми.

За допомогою історико-правового методу досліджувались процеси становлення правового забезпечення діяльності КВІ, як головного суб'єкта індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням (підрозділ 1.1, 1.2).

Системний метод використовувався під час дослідження нормативно-правової основи діяльності кримінально-виконавчої інспекції, визначення правової бази на сучасному етапі (підрозділ 1.3). Як загальнонауковий метод системний підхід дав змогу визначити проблемні питання щодо впливу працівників КВІ на поведінку осіб, які скоюють адміністративні правопорушення, відповідно до норм адміністративного права.

Для аналізу стану правопорушень, які скоюють особи, звільнені від відбування покарання з випробуванням використовувався, статистичний метод (підрозділ 2.1). Методи аналізу й синтезу застосовувались під час усієї роботи над проблемою, починаючи від добору фактичного матеріалу для дослідження, вивчення праць науковців та аналізу нормативної й емпіричної бази для обґрунтування висновків. Структурно-логічний та порівняльно-правовий методи використані для аналізу структурних елементів адміністративно-правового статусу кримінально-виконавчої інспекції (підрозділ 2.2, 2.3). Документальний аналіз застосовувався автором для визначення недоліків правового регулювання діяльності КВІ щодо осіб, які скоюють адміністративні правопорушення в період іспитового строку, вироблення рекомендацій, спрямованих на її вдосконалення (підрозділ 3.1, 3.2).

При підготовці дисертації використано результати науково-дослідних розробок і публікацій. Емпіричну основу дослідження становили, статистичні матеріали управління ДДУПВП у Запорізькій області, а також анкетування осіб, які перебували на обліку в КВІ протягом 2007 – 2008 рр. Вивчення значної частини наукового матеріалу з адміністративної діяльності КВІ, проведений аналіз нормативної бази й опрацювання емпіричного доробку дали змогу автору дослідження сформулювати власну точку зору на проблему адміністративної діяльності КВІ ДДУПВП щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Наукова новизна одержаних результатів. Дисертація є комплексною науковою роботою, у якій ґрунтовно досліджена адміністративна діяльність кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

У результаті проведеного дослідження сформульовано ряд нових теоретичних положень, обґрунтовано висновки, рекомендації та пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства України, нормативно-правових актів ДДУПВП:

уперше:

- обґрунтовано концептуальну сутність необхідності здійснення адміні-стративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

- доведено, що організаційно-правове регулювання у сфері здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, є невід'ємною складовою адміністративної діяльності КВІ;

розроблено :

- Інструкцію про порядок виконання адміністративного стягнення у виді громадських робіт на основі участі правопорушника у суспільно корисній праці;

- Інструкцію про порядок виконання адміністративного стягнення у виді виправних робіт та здійснення контролю за поведінкою осіб, яким відповідно до постанови суду призначено даний вид стягнення;

- методичні рекомендації щодо порядку виконання адміністративного стягнення у виді виправних робіт, та здійснення контролю за поведінкою осіб, яким відповідно до постанови суду призначений даний вид стягнення;

- методичні рекомендації щодо виконання адміністративного стягнення у виді громадських робіт на основі участі правопорушника у суспільно корисній праці;

удосконалено:

- нормативно-правове забезпечення адміністративної діяльності КВІ щодо здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

- форми та методи взаємодії КВІ з правоохоронними органами та громадськими організаціями;

- методологічні засади вдосконалення професійної підготовки керівників та працівників КВІ при проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, які перебувають на обліку в КВІ;

дістали подальшого розвитку:

- на принципово новій основі в історико-правовому аспекті розглянуті історичні передумови виникнення, становлення та розвитку КВІ ДДУПВП;

- визначення завдання щодо особливостей організації охорони громадського порядку та громадської безпеки кримінально-виконавчою інспекцією на сучасному етапі;

- адміністративно-правові аспекти взаємодії підрозділів КВІ ДДУПВП з іншими правоохоронними органами та громадськими організаціями.

Крім того, набули подальшого розвитку ряд конкретних пропозицій щодо внесення змін та доповнень до чинних нормативно-правових актів із зазначених питань, зокрема до Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України», Кодексу України про адміністративні правопорушення, Наказу Державного департаменту України з питань виконання покарань «Про затвердження положення про школу професійної майстерності персоналу кримінально-виконавчої інспекції» від 23.03.07 р. № 55.

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що сформульовані та обґрунтовані в дисертації висновки і пропозиції становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес:

- у науково-дослідній сфері – основні висновки дослідження можуть бути використані для подальшої розробки актуальних проблем адміністративної діяльності КВІ щодо проведення індивідуально-профілактичної роботи з особами, які скоїли адміністративні правопорушення під час іспитового строку, визначення системи скоєння адміністративних проступків, порушення порядку та умов звільнення від відбування покарання з випробуванням, причин їх вчинення;

- у правотворчості – використання результатів дослідження сприятиме удосконаленню нормативно-правового регулювання правовідносин у сфері застосування адміністративних засобів впливу на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, а також охорони громадського порядку

та забезпечення громадської безпеки (Лист до Голови Комітету ВР України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності від 19.01.09 р.);

- у правозастосовчій діяльності – використання отриманих результатів сприятиме поліпшенню практичної діяльності підрозділів кримінально-виконавчої інспекції. Окремі пропозиції було включено до нормативних актів ДДУПВП щодо організації виховного впливу на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням (Лист до ДДУПВП від 20.11.08 р. 01.12.08 р.);

- у навчальному процесі – матеріали дисертаційного дослідження вико-ристовуються під час проведення занять з таких навчальних дисциплін: "Адміністративне право України", "Правові засади адміністративної діяльності" "Адміністративна відповідальність", "Кримінально-виконавче право" (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у навчальний процес Інституту права імені Володимира Сташиса Класичного приватного університету від 20.01.09 р.);

- у системі професійної підготовки працівників підрозділів кримінально-виконавчої інспекції з питань практичної діяльності щодо здійснення впливу на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням (Акт впровадження результатів дисертаційного дослідження в управління ДДУПВП в Запорізькій області від 26.01.09 р.).

Особистий внесок здобувача. Сформульовані в дисертації положення, узагальнення, оцінки та висновки, рекомендації й пропозиції обґрунтовані дисертантом на підставі особистих досліджень, у результаті опрацювання аналізу матеріалів адміністративної практики ДДУПВП, відповідних наукових та нормативно-правових джерел. Особистий внесок здобувача у друкованих працях конкретизовано окремо в списку опублікованих праць.

Апробація результатів дисертації. Основні положення та висновки, викладені в дисертації, були предметом наукових доповідей на Міжнародній науково-практичній конференції «Запорізькі правові-читання»(м. Запоріжжя, 17 – 18 травня 2007 р.); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сучасні дослідження правознавчих проблем» (м. Запоріжжя, 11 – 12 жовтня 2007 р.); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Удосконалення діяльності ОВС України з попередження й розкриття злочинів та інших правопорушень» (м. Запоріжжя, 2 листопада 2007 р.); XVI Міжнародній науковій конференції молодих науковців (м. Запоріжжя, 17–18 травня 2008 р.); щорічній Міжнародній науково-практичній конференції «Запорізькі правові читання» (м. Запоріжжя, 15 – 16 травня 2008 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Свобода особистості: філософсько-правове розуміння та механізм забезпечення» (м. Запоріжжя, 9 – 10 жовтня 2008 р.); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Актуальні проблеми розкриття та розслідування злочинів у сучасних умовах» (м. Запоріжжя, 31 жовтня 2008 р.); а також на теоретичних семінарах і засіданнях кафедри конституційного та адміністративного права Інституту права імені Володимира Сташиса Класичного приватного університету.

Публікації. Основні результати дисертації викладені у 8 наукових працях, з яких: 3 статті опубліковані у фахових виданнях з юридичних дисциплін затверджених ВАК України, а також у тезах доповідей на 5 науково-практичних конференціях.

Структура дисертації зумовлена метою і завданням дослідження. Робота складається із вступу, трьох розділів (вісім підрозділів), висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації складає 214 сторінок, з яких 20 сторінок займає список використаних джерел (216 найменувань).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми дослідження, визначено його мету та завдання, охарактеризовано об'єкт, предмет і методологічну основу дослідження, висвітлено наукову новизну роботи та основні положення, що виносяться на захист, теоретичну і практичну значущість, апробацію отриманих результатів, наведено наукові публікації з теми дисертації.

Розділ 1 «Кримінально-виконавча інспекція Державного департа-менту України з питань виконання покарань як головний суб'єкт здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням» – складається з трьох підрозділів.

У цьому розділі автор дослідження за допомогою історико-правового методу проаналізував такі питання: історичні передумови виникнення та генезис кримінально-виконавчої інспекції; діяльність кримінально-виконавчої інспекції на сучасному етапі; нормативно-правові основи діяльності кримінально-виконавчих інспекцій в Україні.

Реформи, розглянуті через призму досліджень, пояснюють докорінні зміни в системі адміністративної діяльності щодо осіб, які звільнених від відбування покарання з випробуванням, та перебувають на обліку в КВІ ДДУПВП, що відбулися в країні протягом останніх років.

У підрозділі 1.1. «Історичні передумови виникнення та генеза кримінально-виконавчої інспекції» – на підставі аналізу праць вітчизняних і зарубіжних вчених обґрунтовується місце кримінально-виконавчої інспекції у регулюванні правовідносин, що виникають з приводу здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Вивчення цього питання неможливе без звернення до історично-правового досвіду минулого.

Проаналізувавши історично-правовий розвиток кримінально-виконавчої інспекції Державного департаменту України з питань виконання покарань, ми дійшли висновку, що виникнення та розвиток цього органу пройшло складний шлях, починаючи від Жовтневої революції 1917 р. і до сьогодні. За довготривалий проміжок часу інспекція зазначила великої кількості реформ як окремий підрозділ виконання покарань без позбавлення волі, і в складі пенітенціарної системи України в цілому. Починаючи свій розвиток з Бюро примусових робіт при Адміністративному відділі Московської ради, КВІ на сьогодні посідає гідне місце серед органів та установ пенітенціарної системи, головним завданням якої є здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, які звільненні від відбування покарання з випробуванням, а також виконання адміністративного стягнення у виді громадських та виправних робіт.

У підрозділі 1.2. «Діяльність кримінально-виконавчої інспекції на сучасному етапі» – зазначається, що під діяльністю КВІ ДДУПВП розуміється система комплексних заходів організаційного, правового й іншого характеру направлених на протидію особам, звільненим від відбування покарання з випробуванням у скоєнні адміністративних правопорушень під час іспитового строку, спрямованих на підтримку громадського порядку, захист прав і законних інтересів громадян від злочинних та інших протиправних зазіхань.

Кримінально-виконавча інспекція у структурі державних органів спрямовує свою діяльність на здійснення із правопорушниками роботи, спрямованої на формування в них правослужняної поведінки і стимулювання до повернення на життєву позицію, що відповідає суспільним нормам і інтересам. Робота з правопорушниками є найскладнішою і найвідповідальнішою складовою процесу взаємодії інспектора кримінально-виконавчої інспекції з порушником громадського порядку, а тому вимагає від нього наявності особливих знань, умінь і навичок.

Зміст цієї діяльності, на нашу думку, полягає в тому, що при здійсненні контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням застосовуються заходи виховного характеру. Це пов'язано з тим, що одним з видів адміністративних стягнень, яке застосовується до громадян за вчинення адміністративних правопорушень є виправні роботи.

У підрозділі 1.3. «Нормативно-правові основи діяльності кримінально виконавчої інспекції» – досліджується зміст і спрямованість правового

регулювання суспільних відносин щодо діяльності КВІ при проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, які скоїли адміністративні правопорушення під час іспитового строку. Визначено сутність механізму виконання основного завдання, що полягає у здійсненні індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

Підкреслено, що організаційну структуру КВІ ДДУПВП визначають завдання та функціональні обов'язки, що виражають волю держави, діють в інтересах суспільства і держави, мають чітко виражений об'єкт, кримінально-виконавчих відносини та визначені законом й іншими нормативними актами, застосовують механізми впливу на осіб, які скоїли адміністративні правопорушення, під час перебування на обліку в КВІ.

Визначено, що нормативно-правова основа діяльності кримінально-виконавчої інспекції врегульована рядом нормативно-правових актів, якими керуються працівники інспекцій при проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням.

У широкому розумінні йдеться про систему нормативно-правових актів, що містять норми кримінально-виконавчого та адміністративного права. Це нормативно-правові акти органів влади, які регулюють весь комплекс суспільних відносин, що виникають з приводу та в процесі виконання адміністративних стягнень у виді громадських і виправних робіт та застосування до правопорушників засобів адміністративного впливу.

Розділ 2 «Роль кримінально-виконавчої інспекції у проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням» – складається з трьох підрозділів, які містять аналіз механізму організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції, підходів до оцінювання та особливості здійснення виховного впливу на поведінку осіб, які скоїли адміністративні правопорушення під час іспитового строку.

У підрозділі 2.1. «Пропорушення, які скоюють особи, звільненні від відбування покарання з випробуванням» – автором дослідження розкривається сфера та процесуальна регламентація усіх видів державної діяльності. Очевидно, що багато матеріальних норм права у сфері державного управління не можуть повноцінно реалізовуватися без удосконалення відповідного процесуального механізму.

Значною мірою це зумовлено тим, що органи управління діють у всіх сферах життя суспільства, ухвалюючи безліч нормативних актів з широкого кола питань, у тому числі й тих, що стосується прав і свобод конкретних громадян. У свою чергу, громадяни практично щодня звертаються в різні виконавчі органи для розв'язання конкретних питань, пов'язаних із реалізацією і захистом наданих їм прав та виконанням покладених на них обов'язків.

Багатоманітними і складними є й відносини виконавчих органів держави між собою та з іншими недержавними структурами, зокрема, адміністративно-процесуального врегулювання, що потребує їх взаємодії з недержавними утвореннями. Це являє собою найважливішу передумову забезпечення правової захищеності громадян, з одного боку, і чіткого функціонування всіх ланок органів виконавчої влади – з іншого.

Особливе місце серед домінуючих суб'єктів виконавчого провадження в справах про адміністративні правопорушення ми відводимо кримінально-виконавчій інспекції. Реформування державно-управлінської діяльності передбачає широке, багатоаспектне перетворення адміністративної діяльності кримінально-виконавчих інспекцій, у першу чергу, удосконалення форм і методів охорони громадського порядку і протидії правопорушенням.

У підрозділі 2.2. «Вплив співробітників інспекцій на осіб, які скоюють адміністративні правопорушення» – розкрито питання здійснення контролю за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, що скоїли адміністративні правопорушення під час перебування на обліку в КВІ ДДУПВП. Розкрито сутність діяльності та організації роботи КВІ щодо контролю за поведінкою цієї категорії осіб та проведення з ними індивідуально-профілактичної роботи.

Вплив співробітників інспекцій на осіб, які скоїли адміністративні правопорушення має включати систему необхідних базових функцій, які впливають як з їх повноважень, визначених нормативними документами, так і з того, що яке місце займає кримінально-виконавча інспекція в діяльності з виховання цієї категорії осіб; контроль за дотриманням засудженими норм правопорядку та умов звільнення від відбування покарання з випробуванням; встановлення та підтримку контакту з засудженими, мотивацію засудженого до роботи над собою та до вирішення власних проблем; налагодження взаємодії з батьками (опікунами) неповнолітнього правопорушника, мотивацію їх до проведення виховної роботи з неповнолітнім та до співпраці з соціальними службами; проведення безпосередньо індивідуально-профілактичної роботи з правопорушниками; залучення до роботи з виховання порушників правоохоронних органів, освітніх установ, соціальних служб та громадських об'єднань.

У підрозділі 2.3. “Особливості провадження по справах щодо осіб, які скоїли правопорушення” – визначаємо нормативно-правову діяльність, яка здійснюється системою спеціальних суб'єктів, провідне місце серед яких посідає кримінально-виконавча інспекція Державного департаменту України з питань виконання покарань, що зумовлено її специфічними повноваженнями при виконанні вироків суду щодо осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням, а також виконанні адміністративних стягнень у виді громадських та виправних робіт.

Вирішення завдань боротьби з правопорушеннями, попередженню адміністративних правопорушень сприяє з'ясування причин та умов учинення неправомірних дій. Саме тому в ході розгляду справи зазначений аспект має бути відображеним. У підрозділі вказуємо на необхідність внесення органом чи посадовою особою, які розглядають справу, пропозицій щодо усунення причин та умов, які сприяють учиненню неправомірних дій. Для того, щоб з'ясувати особливості провадження у справах щодо осіб, які скоїли адміністративні правопорушення в період іспитового строку, необхідно розглянути питання провадження у справах про адміністративні правопорушення в системі адміністративного права, адміністративно-процесуальних норм, що регулюють суспільні відносини, порядок, форми і методи діяльності відповідних державних органів, їх посадових осіб і представників громадськості з порушення та розгляду справ про адміністративні правопорушення, застосування до винних справедливих заходів адміністративної відповідальності, її виконання з метою боротьби з адміністративними правопорушеннями.

Розділ 3 «Шляхи вдосконалення адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції» – складається з двох підрозділів, що містять основні шляхи вдосконалення адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, а також підвищення професійної підготовки працівників та керівників кримінально-виконавчої інспекції Державного департаменту України з питань виконання покарань.

У підрозділі 3.1. “Зв'язок між правоохоронними органами та громадськими організаціями, як основний засіб впливу на поведінку осіб, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчих інспекціях” – розкрито важливість зв'язку між правоохоронними органами та громадськими організаціями як основного засобу впливу на осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням, та перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції. Основною нормативно-правовою базою цієї діяльності є Закон України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» від 23.06.05 р. у якому в ст. 2 п.7 закріплено, що основним принципом діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є взаємодія з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, благодійними і релігійними організаціями. Крім того, у ст. 5 вищезазначеного Закону встановлено, що Державна кримінально-виконавча служба України взаємодіє з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями відповідно до законодавства. Для організації міжнародного співробітництва у сфері

виконання кримінальних покарань Державна кримінально-виконавча служба України взаємодіє з відповідними органами іноземних держав і міжнародними організаціями на основі міжнародних договорів.

Правові норми, що становлять механізм адміністративної юрисдикції, забезпечують реалізацію права та виконання обов'язків їх суб'єктів. Вони є процесуальними, адміністративно-процесуальними нормами і становлять собою визначені законом та підзаконними нормативними актами правила поведінки учасників адміністративної юрисдикції, що спрямовані на реалізацію заходів державного чи громадського правового впливу на осіб, які порушують правові приписи.

У підрозділі 3.2. “Напрями вдосконалення професійної підготовки керівників та працівників кримінально-виконавчих інспекцій при проведенні індивідуально-профілактичної роботи” – визначено важливість проведення адміністративної реформи і реформи кримінально-виконавчої системи, що передбачає підготовку працівників цієї системи, які будуть здатні: неухильно відстоювати права і свободи людини і громадянина; володітимуть професійними вміннями й навичками, що ґрунтуються на сучасних спеціальних знаннях, аналітичними здібностями та майстерністю застосування засобів і методів управлінської науки, стратегічним мисленням та особистісними якостями, необхідними для прийняття й успішної реалізації кримінально-виконавчого законодавства.

Виходячи з принципу професіоналізму і компетентності державної служби, державні службовці зобов'язані постійно підвищувати свою професійну кваліфікацію, (ст.10 Закону «Про державну службу»). У свою чергу, Держава створює державним службовцям умови для навчання і підвищення кваліфікації у відповідних навчальних закладах.

Таким чином, підготовка й підвищення кваліфікації працівників кримінально-виконавчої інспекції щодо напрямів професійного удосконалення є важливим елементом інституту проходження державної служби. Професійна підготовка та підвищення кваліфікації водночас відіграють важливу роль, при атестації керівників і працівників кримінально-виконавчої інспекції, конкурс-ному відборі, оцінюванні якості діяльності, присвоєнні чергових звань, переведенні на вищу посаду.

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження, виконаного на основі аналізу чинного законодавства України та практики його реалізації, теоретичного осмислення численних наукових праць у різних галузях права, сформульовано ряд висновків, пропозицій і рекомендацій, спрямованих на вдосконалення адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням.

1. Кримінально-виконавча інспекція є складною правовою конструкцією, яка включає в себе цілі, завдання, функції; компетенцію; відповідальність керівників та працівників інспекцій під час здійснення виховного впливу на поведінку осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням та скоїли адміністративні правопорушення в період іспитового строку. Особливості середовища функціонування, її місце, роль та значення в системі органів та установ виконання покарань спонукають підрозділи КВІ ДДУПВП до подальшого вдосконалення адміністративної діяльності як головного суб'єкта здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Саме тому необхідна чітка організація адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, у суворо визначеному правовому полі.

2. Під діяльністю кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням розуміється, система комплексних заходів організаційного та виховного характеру, які спрямовані на проведення індивідуально-профілактичної роботи відносно цієї категорії осіб. Ці заходи спрямовані на підтримання громадського порядку, захист прав і законних інтересів громадян від злочинних та інших протиправних посягань. Особливості організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції у структурі державних органів

полягають у проведенні із правопорушниками роботи, спрямованої на формування в них правослужняної поведінки і стимулювання до повернення на життєву позицію, що відповідає суспільним нормам та інтересам. Робота з правопорушниками є найскладнішою і найвідповідальнішою складовою діяльності інспектора кримінально-виконавчої інспекції, а тому вимагає від нього наявності особливих знань, умінь і навичок.

3. Діяльність кримінально-виконавчої інспекції ДДУПВП здійснюється на підставі системи законодавчих і підзаконних нормативно-правових актів. Відомчим нормативним актам відводиться роль регулювання зовнішньої та внутрішньої організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції з метою підвищення ефективності здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Аналіз нормативно-правової бази, яка регламентує діяльність кримінально-виконавчої інспекції, свідчить про те, що в широкому розумінні йдеться про систему нормативно-правових актів, які містять норми кримінально-виконавчо-го та адміністративного права України. Це нормативно-правові акти органів влади й управління, які регулюють увесь комплекс суспільних відносин, що виникають з приводу та в процесі адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

4. Досягненню максимальної ефективності роботи кримінально-виконавчої інспекції щодо визначення підстав відповідальності за порушення порядку відбування адміністративних стягнень у виді громадських та виправних робіт, а також відповідальності за скоєння адміністративних правопорушень особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням під час іспитового строку, сприятимуть запропоновані нами методичні рекомендації щодо виконання цих видів адміністративних стягнень, які базуються на аналізі чинного законодавства з обов'язковим урахуванням заходів профілактики. Оцінювання діяльності кримінально-виконавчої інспекції має включати ряд послідовних дій: формування завдання; підбір та оцінювання статистичних даних правопорушень; констатація фактів скоєних правопорушень, їх оцінювання та систематизація; обробка статистичних матеріалів; формування висновків і пропозицій.

Запропоновано внести зміни до Наказу ДДУПВП від 23.03.07 р. № 55 про затвердження «Положення про школу професійної майстерності персоналу кримінально-виконавчої інспекції» щодо збільшення кількості годин відведених для вивчення «Основ адміністративного права України».

5. З'ясовано організаційно-правові проблеми взаємодії між правоохоронними органами та громадськими організаціями щодо засобів впливу на поведінку осіб, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції. Отже, доведено, що вплив на поведінку осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, має базуватися на взаємодії правоохоронних органів та громадських організацій. Правильна організація взаємодії підрозділів кримінально-виконавчої інспекції та громадських організацій значною мірою сприятиме створенню ефективної системи профілактики правопорушень з боку осіб, які відбувають покарання, не пов'язані з позбавленням волі. Взаємодія підрозділів кримінально-виконавчої інспекції – це модель організації виховного впливу правоохоронних органів та громадських організацій на осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням, що скоїли адміністративні правопорушення під час іспитового строку.

6. Враховуючи досвід зарубіжних країн, зокрема Західної Європи, автором доведено доцільність проведення експерименту із запровадження елементів служби пробації в діяльність кримінально-виконавчої інспекції у плані підготовки матеріалів, які характеризують особу підсудного, запровадження електронного моніторингу засуджених, організації виховної роботи з неповнолітніми засудженими; а також доцільність вивчення та узагальнення досвіду підготовки працівників служб іноземних держав, що виконують покарання, не пов'язані з позбавленням волі, визначення можливостей його використання. Ми вважаємо, що з урахуванням думок та зауважень практичних працівників, науковців, громадських організацій необхідно завершити розробку проекту закону щодо внесення змін у законодавство стосовно впровадження служби пробації.

7. Адміністративна діяльність кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, здійснюється працівниками цього органу, які наділяються певними правами та обов'язками і діють у межах компетенції, встановленої законодавством України. Доведено, що на сьогодні необхідно збільшити чисельність персоналу КВІ до науково обґрунтованого рівня, забезпечити поступове навантаження роботою кожного працівника інспекції в обсягах, якими керується служба пробації європейських держав. До пріоритетних напрямів покращення кадрової політики щодо вдосконалення професійної підготовки керівників та працівників кримінально-виконавчої інспекції ми зараховуємо:

- подальший розвиток різних форм співпраці з іншими правоохоронними органами та громадськими організаціями, зокрема з відділами дільничних інспекторів міліції органів внутрішніх справ;

- удосконалення нормативно-правової бази адміністративної діяльності працівників кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

- розробки програми подальшого вдосконалення роботи ДДУПВП з метою створення умов для організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції на засадах служби пробації, підвищення престижу професії працівника кримінально-виконавчої інспекції;

- вдосконалення системи професійної підготовки персоналу ДДУПВП та підвищення рівня його соціального захисту, наукового забезпечення діяльності;

- утворення вищого навчального закладу з підготовки кадрів для Державного департаменту України з питань виконання покарань.

8. Запропоновано внесення доповнень:

а) до п. 1 ст. 10 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» у такій редакції: «Кримінально-виконавча інспекція – орган, який виконує покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, а також виконує адміністративні стягнення у виді громадських та виправних робіт та здійснює контроль за поведінкою осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням або умовно достроково, а також звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років», що дасть можливість удосконалити організацію адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції;

б) до п. 2 ст. 18 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» шляхом внесення п.п 9-1 який викласти в такій редакції: «Складати протоколи про адміністративні правопорушення відносно осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням та перебувають на обліку в кримінально-виконавчій інспекції за невиконання обов'язків, покладених на них судом, а саме: не попросив у публічній чи іншій формі пробачення у потерпілого; виїхав за межі України на постійне місце проживання без дозволу органу кримінально-виконавчої системи; не з'явився без поважних причин до інспекції для проведення реєстрації; не повідомив про зміну місця мешкання, роботи або навчання; не з'явився без поважних причин за викликом інспектора кримінально-виконавчої інспекції; не пройшов курсу лікування від алкоголізму, наркоманії або захворювання, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб»;

в) до Кодексу України про адміністративні правопорушення шляхом включення статті «Відповідальність власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником громадських робіт» такого місту: «Систематичне несвоєчасне подання власником підприємства, установи, організації до кримінально-виконавчої інспекції інформації щодо ухилення порушника від відбування стягнення, ведення обліку та інформування органів, що відають виконанням цього виду стягнення про кількість відпрацьованих порушником годин, переведення його на інше місце роботи, появу на роботі в нетверезому стані чи в стані наркотичного або токсичного сп'яніння, про порушення громадського порядку тягне накладення штрафу на посадових осіб у розмірі від двох до десяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян; на юридичних осіб від дванадцяти до двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян»;

г) до Кодексу України про адміністративні правопорушення шляхом включення статті «Відповідальність власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником виправних робіт» такого змісту: «Невиконання власником підприємства, установи, організації законних вимог органу, що видає виконанням цього виду стягнення, щодо правильного і своєчасного здійснення відрахувань із заробітку порушника в дохід держави та своєчасного переказу відпрацьованих сум у встановленому порядку; не повідомлення органів, що видають виконанням цього виду стягнення, про ухилення порушника від відбування стягнення тягне накладення штрафу на громадян у розмірі від двох до п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян; посадових осіб – від двох до десяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян; на юридичних осіб – від дванадцяти до двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян»;

д) до Кодексу України про адміністративні правопорушення шляхом внесення статті «Відповідальність осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, за невиконання обов'язків, покладених на них вироком суду» такого змісту: «Невиконання особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, обов'язків, які покладені на них судом, а саме: не попросив у публічній чи іншій формі пробачення у потерпілого; виїхав за межі України на постійне місце проживання без дозволу органу кримінально-виконавчої системи; не з'явився без поважних причин до інспекції для проведення реєстрації; не повідомив про зміну місця мешкання, роботи або навчання; не з'явився без поважних причин за викликом інспектора кримінально-виконавчої інспекції; не пройшов курсу лікування від алкоголізму, наркоманії або захворювання, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб – тягне накладення штрафу на громадян у розмірі від двох до десяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян»;

е) до Глави 19 Кодексу України про адміністративні правопорушення «Протокол про адміністративні правопорушення» шляхом включення статті «Посадові особи органів і установ виконання покарань Державного департаменту України з питань виконання покарань» про порушення, вчиненні у сфері виконання кримінальних покарань не пов'язаних із позбавленням волі».

9. Підготовлені проекти:

- Інструкції про порядок виконання адміністративного стягнення у виді громадських робіт на основі участі правопорушника у суспільно корисній праці;

- Інструкції про порядок виконання адміністративного стягнення у виді виправних робіт та здійснення контролю за поведінкою осіб, яким відповідно до постанови суду призначено даний вид стягнення.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

1. Алієв Р.В. Генезис кримінально-виконавчої інспекції. Історико-правовий аспект / Р.В. Алієв // Держава та регіони : науково-виробничий журнал. Серія : Право. – 2007. – № 3. – С. 126 –131.

2. Алієв Р.В. Діяльність кримінально-виконавчих інспекцій на сучасному етапі / Р.В. Алієв // Держава та регіони : науково-виробничий журнал. Серія : Право. – 2008. – № 1. – С. 39 – 43.

3. Алієв Р.В. Адміністративні правопорушення, які скоюють особи, звільнені від відбування покарання з випробуванням / Р.В. Алієв // Влада. Людина, Закон : Юридичний науково - публіцистичний журнал. – 2007. – № 6. – С. 26 – 30.

4. Алієв Р.В. Вплив співробітників кримінально-виконавчих інспекцій на осіб, які скоюють адміністративні правопорушення / Р.В. Алієв // Держава та регіони : науково-виробничий журнал. Серія : Право. – 2007. – № 1. – С. 100 –104.

5. Алієв Р.В. Особливості провадження по справах щодо осіб, які скоїли адміністративні правопорушення / Р.В. Алієв // Вісник Запорізького юридичного інституту. – 2007. – № 2 (39). – С.108 – 119.

6. Алієв Р.В. Правові основи діяльності кримінально-виконавчих інспекцій Державного департаменту України з питань виконання покарань / Р.В.Алієв // Вісник Запорізького юридичного інституту. – 2007. – № 3 (40). – С. 176 – 187.

7. Алієв Р.В. Зв'язок між правоохоронними органами та громадськими організаціями як основний засіб впливу на поведінку осіб, які перебувають на обліку в кримінально-виконавчих інспекціях / Р.В. Алієв // Вісник Запорізького юридичного інституту. – 2007. – № 4 (41). – С. 166 – 173.

8. Алієв Р.В. Взаємодія кримінально-виконавчих інспекцій Державної кримінально-виконавчої служби України та громадськості у виправленні й ресоціалізації осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням / Р.В. Алієв // Держава та регіони: науково-виробничий журнал. Серія: Право. – 2008. – № 2. – С. 91–95.

Алієв Р.В. Адміністративна діяльність кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. – Рукопис.

Дисертація на здобуття ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. – Національний університет біоресурсів і природокористування України. Київ, 2009.

Дисертацію присвячено розгляду теоретичних, законодавчих та методичних проблем адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.

Під час дослідження визначено історичні аспекти розвитку адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, як головного суб'єкта здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Проведено аналіз стану наукової розробки цієї проблеми. Досліджено адміністративно-правові засади організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції у проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Визначено, що однією з форм адміністративного впливу на осіб, які звільнені від відбування покарання з випробуванням, є контроль з боку працівників кримінально-виконавчої інспекції, який у свою чергу, є складовою адміністративної діяльності кримінально-виконавчої інспекції.

Ключові слова: кримінально-виконавча інспекція, адміністративна діяльність, адміністративно-правові норми, адміністративно-правове регулювання, звільнення від відбування покарання з випробуванням, індивідуально-профілактична робота, виховний вплив, заходи адміністративного впливу.

Алиев Р.В. Административная деятельность уголовно-исполнительной инспекции в отношении лиц, освобожденных от отбывания наказания с испытанием. – Рукопись.

Диссертация на соискание степени кандидата юридических наук по специальности 12.00.07 – административное право и процесс; финансовое право; информационное право. – Национальный университет биоресурсов и природопользования Украины. – Киев, 2009.

Диссертацию посвящено рассмотрению теоретических, законодательных и методических проблем административной деятельности уголовно-исполнительной инспекции в отношении лиц, освобожденных от отбывания наказания с испытанием.

Проведён анализ состояния научной разработки данной проблематики, аргументируется недостаточный ее уровень. Акцентируется внимание на необходимости более детального изучения данной проблемы не только в контексте значимости усовершенствования административной деятельности уголовно-исполнительной инспекции, но в первую очередь как основоположного понимания необходимости проведения административной реформы с использованием механизмов и способов воздействия на лиц, освобождённых от отбывания наказания с испытанием, за совершения административных правонарушений.

Исследованы административно-правовые основы организации деятельности уголовно-исполнительной инспекции в проведении индивидуально-профилактической работы с лицами, освобождёнными от отбывания наказания с испытанием.

Определено, что одной из форм административного воздействия на лиц, освобождённых с испытательным сроком, является контроль со стороны сотрудников уголовно-исполнительной инспекции, который, в свою очередь, является составляющей административной деятельности уголовно-исполнительной инспекции.

На основе анализа нормативно-правовых актов, которые определяют административно-правовой статус уголовно-исполнительной инспекции, разработаны выводы, которые на сегодняшний день имеют ряд неточностей в определении её статуса.

В связи с этим необходимо изучить: историческое развитие уголовно-исполнительной инспекции с целью создания нормальных условий для строительства Украинского государства по обеспечению надлежащего воздействия на поведение лиц, которые совершили административные правонарушения в период освобождения от отбывания наказания с испытанием; развитие уголовно-исполнительной инспекции подлежит дальнейшему научному исследованию, воссоединение теории и практики, определение дальнейших путей развития, предназначения, определенного круга заданий и обязанностей, разграничение компетенции уголовно-исполнительной инспекции от компетенции иных государственных органов и восстановление связей между правоохранительными органами и общественными организациями.

Очерчены наиболее проблемные вопросы организации административной деятельности уголовно-исполнительной инспекции в отношении лиц освобождённых от отбывания наказания с испытанием. Уголовно-исполнительная инспекция должна выполнять возложенные на неё задания, осуществлять свою деятельность на основе научных и правовых основ, быть защищённой от воздействия иных сил, обеспечивать социальную и правовую защиту сотрудников уголовно-исполнительной инспекции от проблем общего, бытового, юридического, материального и медицинского характера исходя из нужд выполнения ними своих служебных обязанностей.

Исследованы основные положения международных правовых актов и норм зарубежного законодательства в контексте построения эффективной пенитенциарной системы в плане гуманизации уголовных наказаний напримере службы пробации, которая пребывает в сфере защиты правопорядка и её деятельность состоит в осуществлении надзора за условно-осужденными и правонарушителями.

С целью дальнейшей гуманизации исполнения наказаний, не связанных с лишением свободы, и внедрения службы пробации, исследован опыт как отечественных, так и зарубежных пенитенциариев. Сформулированы предложения о внесении конкретных изменений и дополнений в нормативно-правовые акты по вопросам усовершенствования организационно-правового обеспечения деятельности уголовно-исполнительной инспекции с целью воздействия на поведение лиц, которые совершили административные правонарушения.

Обосновано необходимость создания эффективной системы профилактики правонарушений относительно лиц, которые отбывают наказания не связанные с лишением свободы, усиления взаимодействия правоохранительных органов и общественных организаций по контролю за поведением лиц, освобождённых от отбывания наказания с испытанием.

Сформированы предложения по внесению изменений и дополнений к нормативно-правовым актам Украины по вопросам усовершенствования административной деятельности уголовно-исполнительной инспекции в отношении лиц, освобождённых от отбывания наказания с испытанием.

Ключевые слова: уголовно-исполнительная инспекция, административная деятельность, административно-правовые нормы, административно-правовое регулирование, освобождение от отбывания наказания с испытанием, индивидуально-профилактическая работа, воспитательное воздействие, меры административного воздействия.

Aliyev R.V. Administrative activity of criminal-executive inspection towards the persons released from the probation. – Manuscript.

Thesis for getting the scientific degree of candidate of law on the speciality 12.00.07 – administrative law and process; financial law; informational law.– National University of biological resources and wildlife Ukraine. – Kyiv, 2009.

Dissertation is dedicate to the observance of theoretical, legislative and methodical problems of administrative activity of criminal - executive inspection towards the persons released from the probation.

During the research work the historical aspects of the development of administrative activity of criminal-executive inspection towards the persons released from the probation as the main subject of realization of individual-preventive work with the persons released from probation have been defined. The analysis of the scientific elaboration of the given problem has been made. The administrative – legal foundations of the organization of the activity of criminal-executive inspection while individual preventive work with the persons released from the probation have been examined.

Key words: criminal-executive inspection, administrative activity, administrative legal norms, administrative legal regulation, release from the probation, individual preventive work, educational influence, measures of administrative influence.